

Tüntetés után

*A Szabadság tér kordonnal lezárva.
A Szabadság tér csupa gumibot.
Itt lángolt éjjel a Hazugság Háza.
Halk eső ébred, tétován kopog.*

*Pajzsok mögül éber szemek figyelnek,
lebúzva mind az elszánt sisakok.
Búzló tetemét őrzik ők a Rendnek.
Ó, béke van most, csönd, dermedt, halott.*

*Repült a kő, talált. Üveg csörömpölt.
Égett az ajtó, deszka recsegett,
roppant a páncél; bentről kusza füst dőlt,
vízsugár terelt és gáz sziszegett*

*s terült fölénk gyilkos fehér mosollyal.
Arcunk takarva rémült parkon át
vakon botoltunk. Megtorpantunk. Vissza!
Most bevesszük a pokol kapuját!*

*És így ment ez, a tér előre-bátra
hullámozott, s fent, a lépcső tetején
kongtak a pajzsok, nőtt a tűz ropogva,
sikoly szitok kavargott feketén,*

*„Ávéhá!” – szakadt száz rekedt torokból,
csattant az ütleg izzadt testeken.
Fákról csüngött az éj. Zihált az ostrom.
Egy padon álltam. Ifjú lány velem,*

*ki előbb ugrott fel. Tüzet kért, adtam.
Rám mosolygott. Bátor kis barna leány.
Tálalgattunk, de egyszer: „Jönnek!” – harsant,
s már futni kellett, néhány szó után,*

*és elsodorták, szem elől vesztettem,
az utca végén rendőrsorfal állt,
kevés híja volt, hogy neki nem mentem.
Rúgás nem ért, se tonfa nem talált,*

*szinte szégyellem. Mert rajtam egyetlen
kis folt, egy karcolás még nem maradt.
A tömeg oszlott, néztem tehetetlen,
mint megbomlott, gyönyörű gondolat.*

*A csapzott zászlók össze-összesúgtak,
így bújnak össze a szerelmesek,
ha együtt vágnak csüggedt hazaútnak.
A víz tükrén lámpafény reszketett...*

*A Szabadság tér kordonnal lezárva.
A Szabadság tér csupa gumibot.
Ezer rendőr a Nagy Hullát vigyázza.
Eső indul. Hallod, hogy zúg? Zubog!*

Őszi jegyzetlap

*Sötét csuklyában jön az éj,
provokátorként jár a szél,*

*sok kósza árnyat bujtogat,
fafról leválnak, inganak.*

*Kis tócsa villog riadót.
Töprengenek zárt ablakok.*

*Az utca vár. Türelmesen,
némán és oly egykedvűen.*

Lámpavas csillan hidegen.